

Коли людина прагне виконувати десять Божих заповідей, хіба така позиція не є законництвом?

Коли людина прагне виконувати десять Божих заповідей, хіба така позиція не є законництвом? (19.06.2018, Александр Васюк)

На запитання відповідає Ігор Корещук, священнослужитель, доктор теології, автор та ведучий програм на телеканалі «Надія»

Чимало християн бояться говорити про значущість Божого Закону, аби не впасти в законництво. Але ж послух Законові схвалюється Євангелієм, а законництво однозначно засуджується. Тоді постає резонне запитання: у чому ж полягає різниця між ними?

По-перше: одна справа, коли християнин слухняний Богові та Його Законові, бо вже спасений благодаттю Христа, і не може чинити беззаконня, бо відроджений Духом Святим (Послання до римлян, 6:14-15). Зовсім інша справа, коли християнин вірить у спасіння та оправдання через власні діла Закону, і самотужки намагається виконати всі приписи і постанови Божі, сподіваючись у такий спосіб «заробити» вічне життя, – ось це і є законництво (Послання до галатів, 2:21).

По-друге: відмінність між дотриманням закону та законництвом полягає ще й у тому, що законник намагається виконати Закон самотужки, без втручання та сили Законодавця. А це просто неможливо! «Тому що тілесні задуми є ворожнеча супроти Бога; бо Законові Божому не підкоряються і, зрештою, не можуть» (Послання до римлян, 8:7). Згідно з богонатхненним словом апостола Павла, непокора Божому Законові властива невідродженій людині, життя її суперечить справедливим Божим Заповідям. Але силою Христа можливо жити за Божими заповідями

(Послання до ефесян, 3:20; Послання до колосян, 1:10-11).

По-третє: законництво – це сприйняття Закону розумом без участі серця, тобто без любові. Але ж любов – сутність Закону! Бог не може прийняти лише релігію розуму, якщо Господня любов не опанувала над всім єством людини: її волею, совістю і почуттями. Христос нагадав про цю древню біблійну істину наступними словами: «Полюби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всім розумом твоїм» (Євангеліє від Матвія, 22:37). Тому Христос і апостоли виступають не проти Закону, інакше були би засновниками анархізму та беззаконня, а борються саме проти формалізму та законництва.

Усі 10 заповідей Божого Закону згадуються і в Новому Завіті. Христос та апостоли не говорять про їх зміну чи відміну.

Дослідіть самостійно нижче наведені новозавітні тексти.

Десять заповідей у Новому Завіті

Перша заповідь: Євангеліє від Матвія, 4:10; Дії апостолів, 14:11-15; Перше послання до коринтян, 8:4-6; Перше послання до Тимофія, 1:17.

Друга заповідь: Перше послання Івана, 5:21; Дії апостолів, 15:20; 17:29; Перше послання до коринтян, 6:9; 10:14; 12:2.

Третя заповідь: Євангеліє від Матвія, 5:33-37; Перше послання до Тимофія, 6:1; Послання Якова, 5:12.

Четверта заповідь: Євангеліє від Луки, 4:16; Євангеліє від Матвія, 24:20; Євангеліє від Марка, 2:27-28; Дії апостолів, 13:13-14, Дії апостолів, 13:42-44; Дії апостолів, 16:13; Дії апостолів, 17:2; Дії апостолів, 18:4, 11; Послання до євреїв, 4:9.

П'ята заповідь: Євангеліє від Матвія, 19:19; Послання до ефесян, 6:1-3; Послання до колосян, 3:20.

Шоста заповідь: Послання до римлян, 13:9; Євангеліє від

Матвія, 5:21-22; 19:18; Перше послання Івана, 3:15; Послання Якова, 2:10-11.

Сьома заповідь: Євангеліє від Матвія, 19:18; Перше послання до коринтян, 6:9-10; Послання Якова, 2:10-11.

Восьма заповідь: Послання до римлян, 13:9; Перше послання до коринтян, 6:9-10; Євангеліє від Матвія, 19:18.

Дев'ята заповідь: Євангеліє від Матвія, 19:18; Дії апостолів, 5:3-4; Перше послання до коринтян, 6:10; Послання до єфесян, 4:25; Послання до колосян, 3:9.

Десята заповідь: Послання до римлян, 7:7-8; 13:9; Послання до колосян, 3:5; Послання до єфесян, 5:3.

Отже, не варто плутати законництво з бажанням християнина слідувати Божому Законові. Ми не купуємо спасіння ділами Закону, але спасенна людина буде дотримуватися Закону, не ігноруючи жодну із десяти Божих заповідей.